

et forbud imod at anvende antibiotika i foderet, hvis vi ønsker det.

Jeg har i øvrigt svært ved at se, hvori konkurrenceforvridningen egentlig består, hvis Danmark forbyder brug af vækstfremmere nationalt. Det virker nærmest, som om det er godt gammeldags EU-bureaukrati, der er afgørende, når det kommer til stykket.

Det ville naturligvis være endnu bedre, hvis vi kunne få et forbud igennem i hele EU, som også tidligere ordførere har anført, men det ser desværre ud, som om det har lidt lange udsigter. Også selv om svarene på Fødevareudvalgets henvendelse til de øvrige lande vedrørende vækstfremmere er ret positive, vil der efter vores opfattelse gå en rum tid, før vækstfremmerne er væk fra fødevareproduktionen.

Danmark bør faktisk også her være et foregangsland, synes vi, men da vi ikke nødvendigvis kommer igennem med et forbud, er det næstbedste tiltag efter vores opfattelse at gøre det til en tvivlsom forretning for landmanden at anvende vækstfremmere.

SF ønsker afgiften sat på det højeste niveau, som kan godkendes i EU. Jeg vil godt sige: Jo højere, jo bedre, og det er ikke for at få provenuet ind, at jeg siger det. Det er faktisk for at få så lille et forbrug som muligt, og jeg vil endda sige, at jeg gerne vil have så lille et afgiftsprovenu som muligt, for målet er, at vi undgår at bruge vækstfremmere. Derfor ønsker vi, at afgiften sættes så højt, som det kan godkendes i EU.

Det er også rigtigt, som det er sagt af bl.a. Venstres ordfører, at vi inden for landbruget er nået langt med frivillige aftaler. Det er helt korrekt, at man er nået til 95 pct., og det er godt, at landbruget er kommet dertil, men det er bare ikke godt nok. Tilbage inden for svineproduktionen står forbruget af vækstfremmere til smågrise på op til 30-35 kilo legemsvægt, hvilket landbruget jo ikke har foreslået indgreb imod.

Regeringens forslag om et afgiftsniveau på dette område vil sandsynligvis ikke nedsætte forbruget væsentligt, idet en udgift på 2-3 kr. pr. gris næppe vil få svineproducenten til at ændre adfærd. Det virkelige problem er nemlig en kombination mellem en for tidlig fravæning af smågrisene og de produktionssystemer, der er fremherskende, samt en alt for høj belægningsgrad.

Disse forhold kan imidlertid ikke løses med dette forslag. Det må vi se på i forbindelse med anden lovgivning, men SF er positivt over for

dette lovforslag, og så må vi under udvalgsbehandlingen diskutere afgiftsniveauet og provenuanvendelsen.

SF har i øvrigt i går indleveret et beslutningsforslag, som går ud på at anvende provenuet fra dette forslag til at fremme udviklingen hen imod bedre dyrevelfærd og bedre fødevareproduktion inden for svinesektoren. Vi ønsker dermed at belønne de landmænd, som er lidt mere grønne, og lade industrisvineproducenterne betale for det.

Klaus Kjær (DF):

Da hr. Kristian Thulesen Dahl fortsat ikke kan være til stede, skal jeg på vegne af Dansk Folkeparti fremføre følgende bemærkninger til lovforslaget:

Dansk Folkeparti er enig i, at der skal ske en reduktion af antibiotika og vækstfremmere i foderstofferne, ja, målet må vel være, at disse stoffer helt fjernes. Vi er imidlertid ikke enige i måden, hvorpå denne virkning ønskes opnået, nemlig ved at pålægge landbruget øgede omkostninger i form af nye afgifter.

Vi tror på, og det viser undersøgelser også, at reduktionen kan ske på basis af forbrugernes krav og den velvilje og interesse til at få løst problemet, som landbruget har udvist. Det blev jo eksempelvis nævnt her, at der er indgået en aftale landbruget og slagterierne imellem om en reduktion på op til nogleoghalvfems procent for producenternes vedkommende.

På trods heraf har skatteministeren ikke fundet anledning til at ændre i indstillingen i den tidligere fremsættelse af forslaget i forrige samling. Det anføres fortsat meget, meget negativt: »Man kan modsat ikke afvise, at forbrugsfaldet vil blive større på længere sigt som følge af, at landbruget i større grad følger henstillinger om at reducere eller fjerne vækstfremmere for at imødekomme forbrugerønsker.« Jeg vil gerne spørge skatteministeren, hvorfor han ikke har ændret i indstillingen, efter at han har fået oplysning om indgåelsen af disse aftaler.

Der er noget etisk forkert i at tillade giftstoffer i maden, blot producenten kan betale sig fra det, men man vil jo gerne have provenuet af afgiften. Først var det afgiften på kunstgødning, og nu kommer så dette tiltag, som pålægger et trængt erhverv yderligere økonomiske byrder i form af nye skatter.

Hr. Erik Mortensen og hr. Kristen Touborg nævnte, at EU-reglerne var til hinder for et forbud, og det beklagede man meget. Jeg tror nu